

Dưới Bóng Cánh Của Ngài

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Xuất Ê-díp-tô Ký 19:4; 2 Sa-mu-ên 11, 12; Thi thiên 17:8; 32:1; 36:7; 51:2; 57:1; 61:4; 63:7.*

Câu Gốc: “Vì Chúa đã giúp đỡ tôi, dưới bóng cánh của Chúa tôi sẽ mừng rỡ” (Thi thiên 63:7).
“Có ba việc lấy làm diệu kỳ cho ta, và bốn điều mà ta chẳng biết được: là đường chim ưng bay trên trời” (Châm ngôn 30:18, 19).

Chim ưng là máy bay phản lực chiến đấu sống. Chim ưng có khí giới là cái mỏ quặp và những móng sắc bén như dao cạo. Nó cũng được trang bị như một máy bay phản lực chiến đấu. Chim ưng có cánh, xương, dây gân và máu. Nó là loài ăn thịt, đánh cá, và đánh cắp. Nó từ trên trời nhào xuống nước với một tốc độ của cơn gió lốc. Khi ở trong tổ, nó đi trên móng quặp xuống để không cắt thịt các con nhỏ. Chim ưng là loài oai phong, mạnh mẽ, nhưng cũng đầy nét uyển chuyển. Có thể vì vậy mà người viết Kinh Thánh không hoàn toàn hiểu thấu vẻ đẹp mãnh liệt trong cách chim ưng bay lượn.

Vua Đa-vít dùng một biểu tượng tương tự về chim ưng trong Thi thiên. Ông dùng hình ảnh cánh chim để miêu tả sự bảo vệ của Đức Chúa Trời. Tuần này chúng ta sẽ suy gẫm làm thế nào Đức Chúa Trời bảo vệ và bao phủ tội lỗi chúng ta. Nhưng trước hết chúng ta hãy học về các biến cố bày tỏ nhu cầu của Đa-vít cho sự bao phủ này. Sau đó, chúng ta sẽ tìm hiểu tại sao mình cần được bảo vệ dưới những cánh đó.

Sự Thật Trần Trụi

Chim ưng có thể bay cao tới 10,000 bộ (feet), cao hơn hầu hết những chim khác. Giống như chim ưng, Đa-vít “bay” cao. Người chăn chiên-vua đạt tới sự cao trọng mà ít vua từng đạt tới. Đa-vít được bao phủ bằng sự tôn trọng và vinh quang. Nhưng Đa-vít quên rằng áo vua của ông là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Dù là một vị vua, áo của Đa-vít không thể che giấu được tội ông trước mặt Đức Chúa Trời.

Áo choàng của vua Đa-vít vừa là biểu hiệu cho quyền đế vương nhưng cũng là biểu tượng của quyền tế lễ. Vua là đầu của toàn chính quyền của Y-sơ-ra-ên, nhưng là chính quyền dưới sự lãnh đạo của Đức Chúa Trời. Thi thiên 32 và 51 cho thấy các tội lỗi đau đớn và đắng cay của Đa-vít đã làm nhơ chiếc hoàng bào này. Điều quan trọng là chúng ta phải hoàn toàn hiểu rõ rằng các biểu tượng và hình ảnh chỉ về cánh của Đức Chúa Trời cũng đã được dùng trong các bài Thi thiên khác để nói lên ý tưởng rằng chúng ta được che, giữ trong bóng cánh của Ngài. Hiểu rõ được những sự kiện xảy đến trong đời của Đa-vít thì chúng ta sẽ hiểu được niềm xúc cảm làm ông viết lên những hình ảnh này. Khi chúng ta nghiên cứu về tinh thần thiêng liêng của áo xống thì chúng ta sẽ thấy câu chuyện buồn thảm về sự sa ngã của Đa-vít bắt đầu bằng việc thiếu mất sự che đậy của các áo choàng này.

Vào lúc đỉnh cao của danh vọng, Đa-vít phải đối diện với cuộc tranh đấu khó khăn nhất. Chiến cuộc ấy không phải ở chiến trường đẫm máu Ráp-ba nhưng ở trong tâm trí của Đa-vít. Sa-tan đã lựa chọn kỹ “khí giới” của nó. Gô-li-át đã không thắng được Đa-vít với cây giáo rất dài. Nhưng một người nữ đang tắm, nhìn từ trên nóc đền, đã thắng vua. Thật rõ ràng, Đa-vít đã quên bài học về cái trành: làm thế nào một “người khổng lồ” bị ngã vì một hòn sỏi nhỏ – hay một cái liếc mắt.

Một hòn sỏi nhỏ đánh bại một người khổng lồ. Một liếc mắt đã đánh bại một vị vua. Đa-vít đã làm nhiều việc để “che giấu” tội ngoại tình của mình và tránh để không bị phát giác. Theo 2 Sa-mu-ên 11 thì những điều này là gì? Chúng ta thường cố che giấu tội lỗi để tránh bị lộ tẩy. Nhưng điều này chỉ dẫn đến những tội lớn hơn. Tại sao? Những chi tiết về chuyện của Đa-vít làm điều này sáng tỏ thế nào?

Một cái nhìn sai dẫn đến những biến cố kết thúc bằng sự sát nhân và gần nội chiến. Chuyện của Đa-vít nói về sự che giấu này dẫn đến sự che giấu khác để tránh hậu quả. Nan đề thật sự của tội lỗi là cố che đậy mà không ăn năn, thì chỉ dẫn đến tội xấu hơn. Tội ngoại tình của Đa-vít xảy ra dưới lớp áo quyền lực của vua. Ông truyền lệnh giết người và cố che giấu điều đó nữa. Nhưng mắt Đức Chúa Trời nhìn qua cái áo ngoài thấu đến tận trong tim.

Có lời nói rằng, “Sự khó khăn đã giết hàng ngàn, nhưng sự giàu sang đã giết hàng vạn.” Khi nghĩ đến đời sống của Đa-vít, sự giàu sang, quyền lực đã dẫn linh hồn tới sự nguy hiểm thế nào? Tại sao sự khó khăn thường đem chúng ta lại gần Đức Chúa Trời hơn? Làm thế nào chúng ta tránh được những cạm bẫy của sự giàu sang?

Na-than Đã Lộ Trần Tất Cả

Suốt cả năm, Đa-vít che giấu tội lỗi mình dưới bức màn dối gạt. Dường như vua đã tránh được tội sát nhân. Nhưng Đức Chúa Trời sai tiên tri Na-than đến xé tan bức màn đó. Na-than không trực tiếp nói đến tội của Đa-vít. Làm điều đó có thể khiến Đa-vít giận dữ để giết Na-than. Thay vào đó, Na-than dùng một thí dụ để nói về lẽ thật.

Hãy đọc thí dụ của Na-than trong 2 Sa-mu-ên 12:1-12 và lời giải nghĩa. Xin hãy nhớ Đức Chúa Giê-su cũng dùng các thí dụ. Có những lợi điểm nào khi dùng thí dụ? Hoàn cảnh của Đa-vít là gì khiến việc bao phủ lẽ thật là cách tốt nhất để Na-than có thể nói với vua?

Dù chỉ vài dòng, nhưng thí dụ của Na-than cho thấy những bài học quan trọng để đến với tấm lòng đã chai cứng vì tội lỗi. Trước hết, Na-than không đến với Đa-vít như là người lên án. Thay vào đó, Na-than khiêm tốn xin vua giúp đỡ. Lòng Đa-vít có thể chai cứng vì tội lỗi, nhưng sự công bình trong ông vẫn còn. Thứ hai, vì dùng thí dụ để nói lên sự thật, Na-than đã đánh đổ sự tự vệ của Đa-vít. Thứ ba, phương pháp Na-than dùng về một thí dụ mời gọi Đa-vít lắng nghe mà không cảm thấy bị xét đoán. Kết quả? Đa-vít tự kết án mình là có tội.

Câu nói của Na-than, “Vua là người ấy,” đã xé tan bức màn che đậy giả dối của Đa-vít. Câu Đa-vít trả lời, “Tôi đã phạm tội cùng Đức Giê-hô-va” cũng được Na-than bảo đảm rằng “Đức Giê-hô-va cũng đã xóa tội vua” (câu 13). Tại sao Chúa có thể xóa hay bao phủ tội của Đa-vít? Xin cũng đọc 1 Giăng 1:9?

Tội của Đa-vít được bao phủ. Nhưng đứa con sinh ra cho Đa-vít và Bát-sê-ba phải chết. Đối với Đa-vít, thảm trạng này còn cay đắng hơn chính ông phải chết. Ông cởi áo vua và mặc áo tang. Đa-vít ăn năn cách công khai trước mặt Đức Chúa Trời. Ông cầu xin cho con mình được sống. Phản ứng của Đa-vít khi biết đứa trẻ đã chết làm các tội tớ vua ngạc nhiên. Ông đứng dậy, tắm rửa, và thay quần áo. Đa-vít, người được Chúa xúc dầu, bây giờ xúc dầu mới cho mình và thờ lạy Đức Giê-hô-va. Những hành động này cho thấy những người đã than khóc về tội lỗi mình phải để Đức Chúa Trời phục hồi họ: Trước hết Chúa khiến những người ăn năn đứng lên và Ngài chấp nhận họ. Kế đó, Ngài rửa sạch tội lỗi và mặc áo công bình của Ngài cho chúng ta. Ngài xúc dầu chúng ta bằng Đức Thánh Linh để chúng ta có thể thờ lạy Ngài. Việc Đa-vít sa ngã vào tội lỗi bắt đầu và kết thúc bằng sự tắm rửa. Lần tắm cuối cùng là dấu hiệu của một tấm lòng trong sạch.

Sự tắm rửa, thay áo, và xúc dầu cho chúng ta niềm hy vọng gì? Tại sao chúng ta, những người được Đức Chúa Giê-su rửa sạch có sự bảo đảm chắc chắn là chúng ta có thể đến thờ lạy Ngài?

Phước Thay Cho Người Nào Được Tha Sự Vi Phạm Mình

Suốt cả năm sau khi phạm tội chống lại U-ri, Bát-sê-ba và Đức Chúa Trời, Đa-vít từ chối không thú tội, ngay cả với chính mình. Nhưng như Thi thiên 32 cho thấy, ông đau khổ tột cùng vì sự nín lặng ấy.

Xin đọc Thi thiên 32:3-5. Bằng những cách nào Đa-vít dùng các biểu tượng trong ngôn ngữ thi ca để miêu tả việc gì xảy ra cho mình khi ông từ chối thú tội? Theo câu 5, Đa-vít đã làm gì để chấm dứt sự đau khổ?

Bằng những lời nói dối và sự đổ máu, Đa-vít đã che đậy tội ngoại tình của mình, nhưng sức nặng của tội lỗi đã nghiền nát ông. Như Thi thiên 32 cho thấy, Đa-vít trở nên khiêm tốn và thật sự ăn năn và cầu xin sự thương xót của Đức Chúa Trời. Trong lời nài xin sự tha thứ, Đa-vít làm nhiều điều để dạy chúng ta làm thế nào để cầu xin sự bao phủ tha thứ của Đức Chúa Trời. (1) Đa-vít không bào chữa tội mình. (2) Ông không cố tìm một lý do “tốt” để phạm tội đó. (3) Ông không tìm sự sai lầm của luật pháp Đức Chúa Trời vì đã vạch tội ông ra. (4) Ông chỉ tự trách về tội của mình. (5) Ông thật sự ghét tội đã phân cách ông với Đức Chúa Trời. Ông đã xây lưng lại tội đó. Và Đức Chúa Trời đã bao phủ tội ấy.

Đa-vít che giấu tội lỗi của mình (Thi thiên 32:3, 4); Đức Chúa Trời bao phủ tội ấy (câu 1, 2). Có sự khác biệt nào giữa việc chúng ta cố che giấu tội mình và việc Đức Chúa Trời bao phủ tội ấy? Trước khi sự công bình của Đấng Christ có thể bao phủ tội, chúng ta phải làm gì đối với tội đó?

Đức Chúa Trời không bỏ qua tội lỗi. Nhưng tội được bao phủ, nghĩa là tội đó không còn dùng để chống lại tội nhân khi họ thật sự ăn năn. Chỉ thú nhận tội thì chưa đủ nếu không ăn năn. Chúng ta phải buồn rầu về tội mình và xây lưng lại tội lỗi nhờ quyền lực của Đức Chúa Trời. Ngài có thể tha thứ và bao phủ tất cả mọi tội lỗi. Ân điển của Ngài vừa tha thứ tội vừa chấp nhận kẻ đã ăn năn như là người đó chưa bao giờ phạm tội! Đó là quyền lực của Đức Chúa Giê-su, Đấng Thay thế chúng ta, Đấng gánh tội chúng ta trên thân thể Ngài. Bằng cách này, sự công bình của Đấng Christ được ban cho tội nhân đã ăn năn.

Làm thế nào để dễ dàng xưng tội mình cùng Đức Chúa Trời? Nếu không, vào lúc cuối, bạn có lừa dối Đức Chúa Trời và chính mình chăng? Hãy suy nghĩ câu trả lời của bạn nói lên điều gì.

Trắng Hơn Tuyết

Thi thiên 51, cũng như Thi thiên 32, nói về sự ăn năn, được viết sau khi Đa-vít xưng tội mình. Thi thiên 32 dùng áo để tiêu biểu cho tư tưởng sự khỏa lấp của Đức Chúa Trời trên tội lỗi. Cũng như thế, Thi thiên 51 dùng biểu tượng áo như là sự bao phủ tội lỗi. Nhưng Thi thiên 51 còn nói lên việc dùng vật liệu tẩy rửa và làm trắng (thuốc tẩy) để giặt áo “thiêng liêng.” Nói cách khác, Thi thiên 51 dùng các ẩn dụ của Đa-vít để giặt “quần áo dơ.”

Trong Thi thiên 51:2, Đa-vít cầu xin Đức Chúa Trời rửa sạch hết mọi sự gian ác của ông. Sự rửa sạch này gồm những gì? Những biểu tượng “lấy chùm kinh giới tẩy sạch tội lỗi tôi” và “trắng hơn tuyết” (câu 7) giúp chúng ta hiểu như thế nào về sự tẩy rửa này?

Chữ “chùm kinh giới” Đa-vít dùng ở đây cho việc tẩy sạch được dùng ở chỗ khác trong Kinh Thánh để nói về sự giặt áo (Sáng thế Ký 49:11; Xuất Ê-díp-tô Ký 19:10). Chữ *tẩy sạch* (Thi thiên 51:7) nói về sự đền tội (tha thứ). Kinh giới, một loại rau thơm màu xanh xám, được dùng làm gia vị và thuốc. Vì thế rau này vừa là thức ăn vừa là thuốc. Kinh giới có một lịch sử lâu dài ở Y-sơ-ra-ên. Rau này được dùng trong lễ Vượt Qua đầu tiên (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:22), được dùng để làm sạch người cùi hay nhà cửa (Lê-vi Ký 14:6, 49), và trong sự dâng hiến con bò cái tơ sắc hoe để làm cho người và một số đồ vật được tinh sạch sau khi đụng tới người chết. Môi-se dùng kinh giới trong nghi lễ làm giao ước với Đức Chúa Trời (Hê-bơ-rơ 9:19, 20). Đọc “Hyssop” trong *The SDA Bible Dictionary*, tr. 497.

Tất cả những sự áp dụng này cho thấy kinh giới là một chất tẩy rửa mạnh. Việc Đa-vít dùng kinh giới cho thấy ông hiểu rằng chỉ có thuốc tẩy tốt nhất mới có thể rửa sạch và chữa ông khỏi tội. Và sự chữa lành đó là huyết tha thứ của Chúa Cứu Thế chúng ta.

Trong Thi thiên 51:10, Đa-vít cầu xin Đức Chúa Trời dựng nên trong ông một lòng trong sạch. Có “lòng trong sạch” nghĩa là gì?

Đức Chúa Trời không những chỉ làm cho lòng trong sạch, mà Ngài cũng dựng nên trong con cái được tha thứ của Ngài một tấm lòng mới. Một lòng mới là một trí óc mới. Sứ đồ Phao-lô khuyên chúng ta, “Đừng theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình” (Rô-ma 12:2). Trong một chỗ khác, Phao-lô giải nghĩa chúng ta được thay đổi “bằng việc rửa sạch của sự tái sinh và sự đổi mới bởi Đức Thánh Linh. Ngài đổ Đức Thánh Linh tràn đầy xuống trên chúng ta qua Đức Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế của chúng ta” (Tít 3:5) (KT mới, tr. 1385). Cầu xin sự tha thứ luôn đi đôi với lời cầu xin được lòng mới và đời sống thánh thiện. Đa-vít muốn được một tâm trí mới và một đời sống thánh thiện. Ông cầu xin để được luôn luôn vâng lời Đức Chúa Trời và có sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

Ở Trong Trại Dưới Cánh Của Chúa

Một số chim ưng có cánh trải dài tới chín bộ. Dưới cánh này là nơi trú ẩn và bảo vệ những con chim nhỏ. Giống như cánh chim ưng, Đức Chúa Trời che chở những người lìa bỏ tội lỗi, dù họ có sa ngã xuống tới đâu. Tội lỗi chúng ta có thể được cất đi. Nhưng những kết quả của tội thường thường không thể cất đi được. Đa-vít kinh nghiệm lẽ thật cay đắng này. Các tội của ông được tha thứ. Nhưng những hậu quả vẫn tiếp tục. Thí dụ, ba con trai của ông chết, và con gái Ta-ma bị hãm hiếp bởi người anh cùng cha khác mẹ, là Am-nôn.

Theo Thi thiên 17:8; 36:7; và 57:1; Đa-vít cố làm gì dưới bóng cánh của Đức Chúa Trời? Những cánh này bao phủ chúng ta khỏi điều gì?

Dưới bóng cánh của Chúa là sự nhân từ âu yếm, thương xót, và nơi trú ẩn. Dù chúng ta có ngã sâu tới đâu, Đức Chúa Trời còn bay nhanh hơn sự ngã đó. Ngài dùng sự ngã của chúng ta để dạy chúng ta bay. Nếu chúng ta ăn năn như Đa-vít, chúng ta sẽ gần gũi với Đức Chúa Trời hơn là trước khi ngã vì Ngài giơ tay bắt được chúng ta.

Có thể nhìn hình ảnh của chim ưng bay đã gọi cho Đa-vít niềm tin cậy nơi bóng cánh che chở của Đức Chúa Trời trong Thi thiên 61. Đa-vít có lẽ viết Thi thiên này trong khi chạy trốn con trai mình là Áp-sa-lôm đang cố chiếm ngai vàng. Những câu này bày tỏ sự tin cậy nơi sự thương xót che chở của Đức Chúa Trời. Có thể điều này nghĩa là nấp thi ân của đền thánh trên thiên đàng của Đức Chúa Trời. Đây là nơi có hòm giao ước của Đức Chúa Trời. Các cánh của hai thiên sứ che phủ bảo vệ luật pháp. Luật pháp đó phản ánh bản tính trọn vẹn của tình yêu thương Ngài. Đa-vít có thể bày tỏ sự muốn “sống,” qua đức tin, với Đức Chúa Trời trong đền thánh Ngài. Linh hồn của Đa-vít được mặc lấy sự sáng thánh khiết của tình yêu thương ấy.

Có thể bạn đã tái hiến dâng cuộc đời mình cho Đức Chúa Trời. Nhưng bạn đang đau khổ vì những hậu quả của tội lỗi: bị phân rẽ khỏi bạn hữu, có nan đề về sức khỏe, đau đớn về tình cảm. Sự trú ẩn dưới bóng cánh của Chúa cho bạn niềm hy vọng chữa lành nào?

Thứ Sáu *13 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: Đọc Ellen G. White, “David’s Sin and Repentance,” tr. 717-726, trong *Patriarch and Prophets*, “Bible Biographies,” tr. 157, trong *Education*.

“Sự ăn năn của Đa-vít thành thật và sâu xa. Ông không cố bào chữa tội ác của mình. Ông không cầu xin để khỏi bị trừng phạt, nhưng lòng ước muốn được sạch tội đã gây cảm hứng cho lời cầu xin tha thứ. Đa-vít thấy tội lỗi mình thật lớn chống lại Đức Chúa Trời. Ông thấy tội lỗi kinh khủng của linh hồn mình và gớm ghét tội lỗi. Ông cầu nguyện nhiều cho sự tha thứ và lòng trong sạch. Đa-vít từ chối không bỏ cuộc đấu tranh. Trong những lời hứa của Đức Chúa Trời cho những kẻ có tội ăn năn, Đa-vít thấy bằng chứng mình được tha thứ và chấp nhận...”

“Đa-vít đã sa ngã, nhưng Chúa đã nâng ông dậy. Bây giờ ông kết hợp với Đức Chúa Trời chặt chẽ hơn và có sự cảm thông với đồng loại hơn là trước khi sa ngã...”

“Giống như Đa-vít, một người có thể kinh nghiệm sự trừng phạt của tội lỗi nếu người đó thật tình xưng tội và ăn năn. Hễ ai trong đức tin chấp nhận những lời hứa của Đức Chúa Trời, sẽ được tha thứ. Chúa không bao giờ xua đuổi một linh hồn thật sự ăn năn. Ngài đã ban cho lời hứa này, ‘Chẳng gì bằng nhờ sức ta, làm hòa với ta, phải, hãy làm hòa với ta!’ (Ê-sai 27:5). ‘Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào’ (Ê-sai 55:7).”
– Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 725, 726.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy thảo luận trong lớp các kế hoạch của chúng ta vô dụng thế nào so sánh với những gì Đức Chúa Giê-su sẵn sàng ban cho chúng ta. Ngài *ban cho* chúng ta điều gì? Và tại sao đây là sự khỏa lấp tội lỗi duy nhất có thể chữa lành và cứu rỗi?
- 2 Hãy viết một bài thơ về sự thương xót và tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Như Đa-vít, hãy viết từ kinh nghiệm cá nhân của bạn. Hãy chia sẻ điều bạn viết với lớp học.
- 3 Những quảng cáo về thuốc tẩy hứa làm cho quần áo trắng và mềm mại. Tẩy sạch một vết lem mà không làm cho quần áo mềm ra có thể thuốc quá mạnh cho vải. Làm cho vải mềm mà không tẩy sạch vết lem thì áo vẫn còn dơ. Vì thế, tại sao, chúng ta vừa cần quyền lực làm trắng của sự công bình của Đức Chúa Trời và quyền lực mềm mại của sự thương xót Ngài để làm sạch áo của linh hồn.
- 4 Tội lỗi được tha thứ có thể vẫn làm chúng ta khổ sở, nhưng đừng quên rằng tội đó đã được tha rồi. Làm thế nào chúng ta học được rằng sống với những hậu quả của tội lỗi không có nghĩa là tội chúng ta không được tha thứ?